

DE AVONTUREN VAN CALAMITY JANE

western-musical van Collectief Interactief

Deze musical vertelt op koldereske wijze het verhaal van de legendarische heldin uit de Far West, Calamity Jane. Zij stond de dochter die zij had uit een relatie met die andere mythe van het Woeste Wilde Westen, Wild Bill Hickock, af voor adoptie aan een rijke Engelse koopvaardijkapitein, met de bedoeling het meisje een beschaafde opvoeding te geven. Later wilde Calamity Jane haar dochter terug... maar zou die dochter haar onwaarschijnlijke moeder nog aanvaarden? Gebaseerd op historische gegevens, gebracht met een ferme snuif humor en een fikse dosis meeslepende country, folk, rock en blues muziek... een onvervalste western in het Nederlands!

Het musicalpakket bevat een vocale voorbeeld-cd, een instrumentale cd en de theaterbrochure, zodat vrijetijds toneelgezelschappen, maar ook secundaire scholen probleemloos deze swingende western op de planken kunnen brengen!

Opvoeringsrecht Nederland: 75 euro.

DECOR:

We bevinden ons in een typische Wild West saloon, met bar, klapdeurtjes, drie tafels met elk vier stoelen. Het is een goedkope, schemerige saloon – veel sfeerverlichting gebruiken van kaarsen, olielampen, etc. Er wordt alleen ‘sterke drank’ geschonken.

ROLVERDELING:

Lead zang:

Calamity Jane

Janey

Wild Bill Hickock

Koorzang:

Barman:

Desperado 1

2

3

Wijf van Deadwood 1

2

3

4

Gesproken rollen:

Journalist

Doodgraver/dominee

Wijf van Deadwood 5, 6, 7, 8, 9

NOOT:

In principe kunnen alle rollen vertolkt worden door jongeren en/of volwassenen.

De Doodgraver komt op en leest voor:

DOODGRAVER: Dames en heren, zo dadelijk gaan wij hier met het toneelgezelschap van het weeshuis dat destijds nog door Calamity Jane in eigen persoon werd gesticht, onze jaarlijkse far west musical ter hare ere opvoeren. Om die voorstelling in de beste omstandigheden te laten verlopen, is het gewenst dat U zich met zijn allen zoudt onderwerpen aan...

Het Huishoudelijk Reglement
van
Calamity Jane & Wild Bill Hickock

Hij steekt een sigaret op.

Artikel 1. Tijdens de Zangstonden zult gij niet roken. De enige rook die gij zult zien opstijgen, zal die zijn uit de Pistolen van Calamity Jane & Wild Bill Hickock. Overtreders van Regel 1 zullen zij een Blauwe Boon door hun bast blazen.

De sigaret wordt vanuit de coulissen uit zijn mond geschoten.

Artikel 2. Tijdens de Zangstonden zult gij uw GSM afzetten...

Zijn GSM rinkelt.

... op straffe van opknoping aan de Eerste Boom bij de Eerste Piep.

Zijn GSM wordt vanuit de coulissen uit zijn handen geschoten.

Artikel 3. Na elke Numero - weze het van Jane, Bill of Janey - zult gij een warm doch verdiend Applaus aanheffen. Laten we dat alvast maar eens oefenen.

Achter de coulissen stijgt applaus op.

Lauwe Handklapperaars & Handklapperaarsters zullen met Pek & Veren worden ingesmeerd.

Het applaus achter de coulissen wordt nu oorverdovend + vergezeld van gejoel en gefluit.

Dank u.

(doet het voor:) Spuwen, rochelen, fluiten, stampen (met de voeten) en dergelijke wordt iets minder warm aanbevolen, maar is eveneens toegestaan.

Achter de coulissen roept een jongen: 'Boe!'

Boe-roepers...

Achter de coulissen roept een meisje: 'Boe!'

... of -sters worden getraceerd op een Vuistgevecht in Regel.

(Facultatief:

Artikel 4. Het is níet verboden - na Afloop der Zangstonen - een CD aan te schaffen van “Het Ware Verhaal van Calamity Jane”. Tarief: 17 dollar... euh euro... Bezitters of -sters van een dergelijke CD mogen gerust een potje vloeken. Bezitlozen worden vriendelijk doch dringend verzocht beschaafde taal te blijven gebruiken.)

Artikel 5. Jàà... wij weten ook wel dat microfoons nog niet uitgevonden waren in de Far West, maar GSM's of CD's ook niet... dus de eerste die daar straks een domme opmerking wil over maken, die krijgt een paar desperado's aan zijn been. Want dat zijn nu eenmaal anachronismen, en wat anachronismen zijn, dat leer je in de lessen Nederlands. Bovendien is alle toneel illusie... en het spel van vanavond wil geen uitzondering zijn op die regel, integendeel!

Ik dank U voor Uw begrip.
Hallelujah & Amen!... En Zand Erover!
Is dat begrepen? Goed... Dan allemaal samen:

Achter de coulissen – iedereen samen:

Hallelujah & Amen!... En Zand Erover!
Nog eens:...

(publiek laten mee scanderen)

Intro

Wijf 8 en 9 hebben geen desperado te pakken gekregen en krijgen ruzie, terwijl Wijf 1, 2, 3 & 4 binnen komen gevallen en Calamity Jane een serenade brengen:

Wijf 1, 2, 3 & 4:

Oh Calamity!... Calamity Jane,
 waar kom je vandaan
 en waar ga je heen,
 Calamity Jane...
 je bent zo alleen,
 geen mens om je heen,
 Calamity Jane...

De Journalist stelt zich nu buiten de saloon op, dus buiten de scène/handeling.

CALAMITY: Toernee générale!

De desperado's en de wijven reppen zich naar de bar. Janey en de doodgraver houden zich afzijdig en keuren dit alles af. De journalist is niet op zijn gemak.

JOURNALIST: Dat ware verhaal van Calamity Jane, dames en heren, het was één lange aaneenschakeling van wilde en woeste avonturen, zoals ze nu nog steeds in ontelbare ballades maar ook in hooggestemde gedichten bezongen worden, daar in de Far West, bij de flakkerende vlammen van een kampvuur... En dat gaat dan bijvoorbeeld aldus:

BARMAN: Jane die had eens zes kogelgaten,
 Wilde Bill die had er maar twee,
 Maar met twee of met zes kogelgaten
 Valt dat in geen geval mee, o nee.
 Valt dat in geen geval mee.

DOODGRAVER: Z'hebben Bill dan z'n kop afgeschoten
 En Jane haar kleine linkerteen,
 En werd uw kop of teen afgeschoten,
 Dan lacht gij daar zeker niet mee, o nee,
 Dan lacht gij daar zeker niet mee.

JOURNALIST: Ja... Calamity Jane...

CALAMITY: Ik heette eigenlijk Martha Jane Cannaray, moet u weten. Samen met mijn ouders ontvluchtte ik het arme Ierland, om fortuin te maken in het Wilde Westen.

DOODGRAVER: Haar vader was dominee.

CALAMITY: Hij dacht dat hij alle Indianen aankon, zolang hij maar een bijbel in zijn handen hield. 'Hallelujah' riep hij nog, terwijl de pijlen zich al in zijn rug plantten.

DOODGRAVER: Hallelujah en Amen!

Hij valt neer, pijl in zijn rug.

DOODGRAVER (*richt zich nog even op*): En zand erover.

CALAMITY: Tsja... Beter twee revolvers in de hand, dan een bijbel onder de arm... Wat ik mij voor de rest nog over mijn kinderjaren herinner, dat waren vooral de harde winters van Wyoming...

Onder Winter in Wyoming:

Terwijl desperado 1 & 2 de doodgraver wegslepen, gaan de anderen als in een kring rond een kampvuur rond CJ zitten, die op een tafel plaatsneemt. CJ krijgt een deken om van de Journalist. Wijven 5, 6 en 7 krijgen het zeer koud en kruipen onder een deken, de desperado's kruipen er bij zodat we 3 dekens krijgen waaronder telkens een wijf en een desperado verdwijnen. De doodgraver keert terug en wil ook onder een deken, maar wordt overal wandelen gestuurd. Wijven 8 en 9 idem.

De Journalist gaat flikflooiën met Janey, die zich nog altijd afzijdig houdt.

Winter in Wyoming

CJ:

Het is winter in Wyoming,
 wij zitten in een kleine kring
 in beverbont en buffelhuid,
 wij eten harde scheepsbesluit.
 Het is winter in Wyoming:
 één langgerekte huivering,
 zelfs bij het vuur van dennenhout
 is het nog altijd drommels koud.

Het is winter in Wyoming,
 en mijn mooiste herinnering
 ligt in dat land over de zee,
 we namen al onze dromen mee
 naar de winters van Wyoming,
 naar die eindeloze schittering
 van sneeuw, kristal en ijs,
 wij trekken voort tot elke prijs
 door de winter van Wyoming,
 het is een luchtspiegeling,
 dat in het Westen alles wacht
 waarvan wij droomden iedere nacht.

Het is winter in Wyoming
 en ik geef jou de verzekering:
 ik verkies het arme Engeland
 boven het bevroren proviand
 van de winters van Wyoming,
 hun kille witte warreling,
 en al zegt mijn vader: ooit
 raakt dit land wel eens ontdooid
 en komt de lente naar Wyoming
 en dan zomert het in Wyoming,
 dan wordt dit ons toevluchtsoord
 en trekken wij niet langer voort,
 nu is het nog winter in Wyoming,
 nu ben ik nog zes en als ik zing
 bevriest mijn adem op mijn huid
 en dus zwijg ik maar, mijn lied is uit...

*wijven en desperado's komen weer onder hun
 dekens vandaan, verzaligd, en bootsen
 vogel/lentegeluiden na ("Koekoek!")*

JOURNALIST: Toen de kleine Martha Jane al een grote ramp, een grote calamiteit geworden was, maakte ze kennis met de beruchte revolverheld, rokkenjager en beroepsgokker Wild Bill Hickok!

WBH wordt voorgesteld aan het publiek. CJ gaat flikflooien met WVH.

JOURNALIST: Ze hield aan die eerste kennismaking een baby over, een meisje, Janey genaamd... Schattig ding, die Janey...

Naar Janey:

JOURNALIST: Wil jij voor de gelegenheid even Janey wezen, juffrouw?

JANEY: Met plezier, meneer de journalist.

JOURNALIST: *(stelt haar voor aan het publiek)* Calamity Jane was dus van oordeel dat ze dit kind onmogelijk een behoorlijke opvoeding kon geven in het Woeste Wilde Westen... ik kon haar geen ongelijk geven... en ze stond Janey af voor adoptie aan een bemiddelde Engelse koopvaardijkapitein en zijn onvruchtbare echtgenote.

CALAMITY: Janey groeide op in het beschaafde Engeland... tot een elegante jongedame die niet wist dat haar wàre moeder in de Far West furore maakte als Calamity Jane...

JOURNALIST: Pas vele jaren later zou ze te horen krijgen wie haar échte moeder was...

Onder 'Hallelujah & Amen' vormen allen een tableau vivant rond Janey, CJ en WBH, die uitbeelden.

Hallelujah & Amen!

CJ + Janey + Koor:

Je papa moest 'n gentleman zijn
die speelt op de piano,
niet op banjo of op tamboerijn,
geen outlaw, geen desperado.

Want wat moest jij met een papa uit het Woeste Westen?

Wat moest jij met 'n papa die kon schieten als de beste?

Je mama moest een dame zijn,
geen vrouw in mannenkleden
uit een hut in de woestijn,
één die vecht met grizzly-beren.

Want wat moest jij met een mama uit het Woeste Westen?

Wat moest jij met een mama die kon schieten als de beste? *CJ schiet desperado 2 neer;*

Ik zocht voor m'n baby 'n ware heer
en een voorname dame

*WBH schiet desperado 1 neer;
'Hallelujah & Amen!' zegt de
doodgraver terwijl hij hem weg-
sleept, en: 'Zand erover.'*

idem.

in dat land ver over de zee, hallelujah en amen!

Ik zei 'alstublieft' en 'dank u zeer',

ze werden erg gelukkig samen,

in dat land ver over de zee, hallelujah en amen!

Mijn echte mama kent geen Latijn
en maakt geen révérences,
dronk nooit thee uit porselein,
speelt poker, geen patience.

Maar wat moet ik met een mama die kan schieten als de beste?

Wat moet ik met die mama? Ze mept iedereen buiten westen!

Mijn echte mama, in de maneschijn,
had een heel mooie romance,
met een Wilde Bill zonder tierlantijn
en zonder veel élégance.

Wat moet ik nu met die mama? Ze mept iedereen buiten westen!

Wat met m'n echte, dooie papa die kon schieten als de beste...?

Ze zocht voor haar baby 'n ware heer
en een voorname dame

in dit land ver over de zee, hallelujah en amen!

Ik zei 'alstublieft' en 'dank u zeer',

ze werden erg gelukkig samen,

in dat land ver over de zee, hallelujah en amen!

En nu ben ik haar baby niet meer...

Zij is een voorname dame...

In dat land ver over de zee, hallelujah en amen!

*CJ schiet desperado 3 neer
En mept 1 neer die
inmiddels weer 'tot leven
is gekomen'; de doodgraver
raakt zo stilaan overwerkt.*

CJ mept WBH neer.

JOURNALIST: Gedurende heel haar leven zou Calamity Jane brieven schrijven aan haar dochter Janey, die zij echter nooit verstuurde. Ze heeft er mij zo een paar te lezen gegeven. Ik moet ze hier nog ergens zitten hebben... (*vindt er één*) Hier, kijk! Hier heb ik er één! In die brieven aan haar dochter, ziet u, bracht Calamity Jane ook al eens verslag uit van haar wapenfeiten... Staat u mij toe dat ik er een stukje uit citeer, Jane?

Calamity rukt hem de brief uit de handen en leest zelf voor:

CALAMITY: De outlaws hadden het gemunt op het stofgoud dat Wild Bill Hickock en ik met de Pony Express vervoerden. Maar ze maakten geen schijn van kans. Hoe konden ze ook! Wij waren met twee en die bandieten waren ocharme maar met acht! Die dag stuurden Wilde Bill en ik dan ook acht zwarte zielen met evenzovele schietgebedjes naar Onze Hemelse Vader... Hallelujah & Amen!

DOODGRAVER: En zand erover!

CJ schiet wat in het rond en desperado 1 & 2 vallen neer. CJ blaast de rook uit de loop van haar revolvers.

CALAMITY: 't Is dat dat altijd zo op uw adem pakt, hé...

De doodgraver wil de desperado's alvast gaan wegslepen.

DESPERADO 1: Blijf van mijn lijf, man!

DOODGRAVER: O sorry.

DESPERADO 2: Wij leven nog!

DOODGRAVER: Het spijt me.

CALAMITY: Tsja, mijn Pistolen der Dood waren echt wel berucht in het Wilde Westen...

Onder 'Pistolen der Dood' trekt desperado 1 op het houten paard de zaal in. De wijven vormen een tableau vivant voor CJ.

Pistolen der Dood

Het was in Nieuw Mexico, bij de Pony Express,
 een oud desperado leerde mij 'n wijze les:
 'Met een tas vol goud stel je geen vragen,
 maar maak je eerst koud wie op komt dagen.'

Ik heb een graf voor 'm gedolven,
 eenvoudig maar groot,
 zijn naam staat in de kolven
 van mijn Pistolen der Dood.

Ik loste een paar salvo's op weg naar Abilene,
 die twee sombrero's had ik nog net gezien.
 Er wachtte mij een trio op weg naar Santa Fé,
 ik was incognito, dus dat zat wel mee...

Ik heb een graf voor ze gedolven,
 eenvoudig maar groot,
 hun naam staat in de kolven
 van mijn Pistolen der Dood.

Dan was er dat viertal op een hoog plateau,
 ik hoorde hun gelal, 't had geen niveau.
 Ik kwam aangereden en liet het maar zo,
 'k werd stilaan moe van het moordend tempo.

Van de graven die ik had gedolven,
 eenvoudig maar groot,
 geen plaats meer op de kolven
 van mijn Pistolen der Dood...

Janey vindt het afschuwelijk. De Journalist ook.

D2

*CJ schiet D2 neer; doodgraver
 sleept hem naar buiten.*

CJ schiet in zaal naar D1

*CJ schiet D1, D2 en D3 neer;
 doodgraver raakt overwerkt.*

doodgraver wanhopig en moe

doodgraver opgelucht

CALAMITY: ‘Misschien vind jij dat helemaal niks om trots op te zijn, Janey?’ schreef ik aan mijn dochter. ‘Kan ik het dan maar beter over mijn werk als scout voor generaal Custer hebben? Ik ben nog op het slagveld geweest na de laatste slag van Custer, Janey... Tijdens de grote Indianenoorlogen was dat... Armen en benen slingerden in het rond, om nog maar te zwijgen van vingers, scalpen en andere lichaamsdelen.’

Desperado's/wijven (off) gooien armen, benen, rompen en hoofden van poppen de zaal in.

CALAMITY: Ik heb er een stuk of wat in mijn zadeldeken verzameld en er een eenvoudig maar groot graf voor gegraven. Hallellujah en amen!

DOODGRAVER: En zand erover!

CALAMITY: En met de scalpen heb ik...

Journalist schraapt de keel: Janey kan er niet tegen.

CALAMITY: O ja... verschoning. Ik kan het inderdaad maar beter niét over mijn werk als scout voor Custer hebben. Ik kan het maar beter over je vader hebben... Je échte vader bedoel ik... Dat was nog eens een vént, Janey!... Goed voorzien van oren en poten ook, en van een groot kaliber!... Zijn pistolen hé, zijn pistolen!... Ja, Wild Bill Hickock... Wat hij te zeggen had, moest hij eerst uitschrijven, want zijn hersenen waren door de whisky zodanig verweekt, dat hij anders altijd vergat wat hij te zeggen had... Zijn lijfspreuk in die dagen luidde niet voor niets...

WBH: *(kan er niet opkomen, probeert)* Ik moest kloppen want de bel doet het niet?

Calamity Jane schudt het hoofd.

WBH: Pay and go en je bent vertrokken?

Calamity Jane schudt het hoofd.

WBH: Dash wast witter dan wit!?

CALAMITY: *(vindt het hopeloos)* “Eerst schieten en dan pas vragen stellen!”

WBH: Maar zegt dat dan direct hé!

JANEY: Ma-ma-ma... who's my pa?

BARMAN: Wild Hill Hickock... hahaha!

De Ballade van Wild Hickock Bill

(WBH:)

Ik ben Wild Hickock Bill,
een vent met heel veel spieren.
Ziet een meid mij dan wil
die mij terstond versieren!
Ik ben Wild Hickock Bill,
de schrik van 't Wilde Westen!
de vrouwen krijsen schril:
'Bill dat is toch de beste!'

Maar sinds een dag of vijf
is alles plots heel anders.
Er schoten door mijn lijf
wel vijftig salamanders.

Oh Calamity Jane!
Dat komt door jou, Jane!
Toen jij verscheen,
was niets nog als voorheen.
Zus van John Wayne,
ruwe edelsteen,
Wild West Fenomeen!

Ik ben Wild Hickock Bill,
ik drink zo graag een whisky,
een schiettuig op mijn bil,
want zonder is too risky!
Ik ben Wild Hickock Bill,
als ik mij ga bezatten,
dan zucht eenieder stil:
'Het is weeral van datte!'

Maar sinds een dag of zes
heb ik het opgegeven,
gebroken met de fles,
want Jane kwam in mijn leven...

Oh Calamity Jane!
Zus van John Wayne,
ruwe edelsteen,
Wild West Fenomeen...

Ik ben Wild Hickock Bill,
ik hou erg veel van poker,
speel vals als ik dat wil,
en zet ze dan voor joker!
Ik ben Wild Hickock Bill,
hoor het geknars der kiezen,
ze worden allen stil,
want ik ben aan het verliezen!

Maar sinds een dag of acht
brak ik met mijn vriendinnen

Desperado's gaan bij WBH zitten pokeren.

Wijf 5 wil hem versieren; CJ in 't verweer.

*Wijf 1, 2, 3, 4 in aanbidding voor hem.
Hij verstoot Wijf 5 voor CJ.*

Barman serveert hem whisky.

Wijf 6 probeert hem te versieren.

*Wijf 1,2, 3, 4
Hij verstoot Wijf 6 voor CJ.*

*Desperado 1 & 2 geven het pokeren op,
gaan mokken; hun plaats wordt ingenomen
door barman & doodgraver. Wijf 7, 8 en 9
hangen nu rond zijn lijf.*

*Hij breekt met de wijven en kiest resoluut
voor Jane terwijl hij verliest bij het pokerspel*

en 'k schoot plots in een lach *aan desperado 3.*
 toen ik eens niet kon winnen!
 Oh Calamity Jane!
 Dat komt door jou, Jane!
 Toen jij verscheen,
 was niets als voorheen!
 Zus van John Wayne,
 ruwe edelsteen,
 Wild West Fenomeen!

CALAMITY (*tot Janey*): Jaja, gezàg had hij wel, je echte vader...

WBH: Ik hoefde nog maar een saloon binnen te komen, of men maakte al plaats voor mij aan de gokkerstafel...

JANEY (*luistert niet naar hen*): Ik was al een jongedame geworden toen mijn stiefmoeder overleed.

CALAMITY: Toen ik dit vernam, hield ik het niet langer uit. Ik moest en zou mijn dochter zien.

JOURNALIST: Nu wij het ware verhaal voor Calamity Jane hier voor u naspelen, kunnen we ons uiteraard alleen maar bij benadering voorstellen hoe die ontmoeting verlopen is. Hoe reageerde Janey toen ze te horen kreeg dat ze niet de dochter was van een deftige Engelse koopvaardijkapitein en zijn elegante echtgenote? Dat ze, sterker nog, de dochter was van 'een zatte lellebel'...

CALAMITY: Hela! Hela!

JOURNALIST: ... zoals Calamity Jane het zélf uitdrukte!... en een aan het pokerspel verslaafde revolverheld...

WBH: Hela! Hela!

DOODGRAVER: Zand erover?

JOURNALIST: Revolverhéd!...

WBH: Ah, dan is 't goed!...

DOODGRAVER: Spijtig...

JOURNALIST: ... uit de Far West!...

CALAMITY: Hoe dan ook, na enige tijd kwam er toch een soort van broze toenadering tot stand tussen mij en mijn dochter...

Onder 'Janey's Lied': alle anderen tableau vivant.

Janey's Lied

Janey:

Zoals je hart gelijk met het mijne slaat,
zoals je aan me denkt voor je slapen gaat,
zoals de wind die speelt door de straat,
zo hoor ik bij jou, hoor jij bij mij.

Door dit lichaam stroomt hetzelfde bloed,
al draag ik 'n kanten jurk, jij 'n cowboy hoed,
al hou jij van zuur en hou ik van zoet,
toch hoor ik bij jou, hoor jij bij mij.

Zoals de regen, de rivier neemt hem mee,
zoals elke stroom zich verliest in zee,
zo zijn wij alleen toch met twee,
zo hoor ik bij jou, hoor jij bij mij.

Je hebt mij weggegeven,
ik vond een beter leven,
je bent teruggekomen,
vertel mij van je dromen.

Wij hebben ons, mama, aan elkaar bezeerd,
was het goed wat je deed, was het verkeerd?
Op school heb ik daar nooit van geleerd,
ik weet alleen: wij horen bijeen.

Als ik treur neem jij mijn hand,
troost je mij zoals de zee het strand,
zoals de zon soms boven Engeland,
zo hoor ik bij jou, hoor jij bij mij.

Je hebt mij weggegeven,
ik vond een beter leven,
je bent teruggekomen,
vertel mij van je dromen.

Als ik nu, als jij weer wakker ligt,
zie ik nu, zie jij mijn gezicht,
dan doen we samen de ogen dicht,
want ik hoor bij jou, jij hoort bij mij.

Hierna: eventueel pauze. In dat geval eerst nog reprise van Intro, en dan wordt het tweede deel van de voorstelling eveneens ingezet met een reprise van de Intro. Het doek sluit en opent zich dan telkens tijdens de Intro.

DOODGRAVER: Het is nog altijd onzeker, dames en heren, of Calamity Jane ooit echt getrouwd is geweest met Wild Bill Hickock. Zo ja, dan nam haar echtgenoot het in ieder geval niet zo nauw met de huwelijkstrouw.

CALAMITY: Maar als de één of andere modderfokker over ons wilde roddelen, dan gaf ik die een dreun waarvan zijn tanden als salondeurtjes naar achteren floepten!

WIJF 5: Onder meer om die reden lag Jane voortdurend overhoop met de dames die in h  r buurt kwamen, en eerder dus in de buurt van Wilde Bill waren gekomen.

CALAMITY: Poeh! Haar bovengeb  t hing tot halverwege haar kind en als ze op een paard zat, kondt ge bijna niet zien wie dat het paard was en wie de ruiter...

WIJF 6 (*stelt Wijf 5 voor*): Zo was dat ondermeer het geval met Annie met het Houten Been...

WIJF 7 (*stelt Wijf 6 voor*): Dat was de nicht van Jenny met de Houten Kop...

WIJF 8 (*stelt Wijf 7 voor*): ... en Roos met de Fluwelen Kont!

WIJF 9: Maar ook over andere 'Wijven van Deadwood City' wist Calamity Jane, in tegenstelling tot Wilde Bill, weinig goeds te vertellen...

Alle mannen zorgen voor ambiance bij het defileren van de vrouwen, behalve de doodgraver; Janey houdt zich afzijdig in:

De Wijven van Deadwood City

De Wijven van Deadwood City vinden haar te min! Ze heeft te weinig van een lady, te veel van een boerin! De Wijven van Deadwood City vinden haar te min!	<u>Koor van Wijven</u>	
Annie draagt een petticoat, een groene onderjurk. Zo lijkt ze op een entrecôte, geprikt op een augurk. Jenny draagt, dat is koket, liefst bruingekleurde pakken. Zo heeft ze meer van een kroket, die wat is aangebakken. Roosje heeft een permanent met dertien roze strikken. Maar ze mist dan wel een vent, die kon ze nog niet strikken. Peggy loopt in een tutu, die ze zelf wilde maken. Dat zootje is zo parvenu, ik moet er haast van braken!	<u>WBH</u> <u>CJ</u> <u>WBH</u> <u>CJ</u> <u>WBH</u> <u>CJ</u> <u>WBH</u> <u>CJ</u>	<i>Wijf 5 defileert</i> <i>Wijf 6 defileert</i> <i>Wijf 7 defileert</i> <i>Wijf 8 defileert</i>
Hetty draagt, wat haar wel staat, dit wondergoede ondergoed. Ze is zo mager als een graat, biezondergoed zo ondervoed. En Marie-Anne in haar boudoir, die draagt een zijden slipje. Haar benen staan vol pikzwart haar en z'heeft een hazenlipje. En Daisy met de rode mond, die heeft ook wilde plannen! 't Is jammer van die dikke kont, zie dat daar nu toch spannen! En hier hebben we Mary-Rose, ge zult nogal verschieten! Het is een echte prairieroos, die 'k dringend eens moet gieten...	<u>WBH</u> <u>CJ</u> <u>WBH</u> <u>CJ</u> <u>WBH</u> <u>CJ</u> <u>WBH</u> <u>CJ</u>	<i>Wijf 9 defileert</i> <i>Wijf 1 defileert</i> <i>Wijf 2 defileert</i> <i>Wijf 3 defileert</i>

JOURNALIST: Af en toe werd Calamity Jane daar in de Far West overvallen door een meedogenloze vlaag melancholie. Bijvoorbeeld 's avonds, wanneer het goed is...

Er weerklinkt achter de coulissen een schot.

JOURNALIST:

... in het eigen hart te schieten... ik bedoel: kijken... bij de flakkerende vlammen van een kampvuur, te midden van in de westenwind wuivende prairies, met zijn weiden als wiegende zeeën.

BARMAN: Da's van Guido Gezelle!

WIJF 5: Nee! Van Armand Preud'homme!

WIJF 6: Wie? Armand Pien?

JOURNALIST: Dan stond er al eens een cowboy op om één of ander eeuwig groen levenslied aan te heffen, zo'n echt kampvuurlied, u weet wel... (*als er niemand opstaat, met meer aandrang:*) Dan stond er al eens een cowboy op om één of ander eeuwig groen levenslied aan te heffen, zo'n echt kampvuurlied, u weet wel! (*als er niemand opstaat, staat Calamity Jane zelf op*) Enfin, als er dan geen cowboy opstond, stond Calamity Jane zélf wel op om zo'n eeuwig groen levenslied aan te heffen, en dat heette dan bijvoorbeeld 'Maar voor de rest gaat alles best'...

Staat er toch iemand op in de zaal, dan wordt die met applaus begroet, krijgt die een hoed opgezet en een revolver in de handen geduwd en mag die een dansje maken met de wijven van Deadwood of meezingen. Eventueel kan het vooraf afgesproken worden dat er in de zaal een 'cowboy' zal opstaan.

Onder het lied: ambiance bij de toog.

Maar voor de rest gaat het bestCJ:

Dit zijn andere dagen,
 dit is een vreemde tijd,
 wind en regenvlagen,
 angst en spijt.
 Wij zijn geen helden meer,
 verloren met de jaren
 rijkdom, roem en eer,
 wilde haren.

Maar voor de rest gaat het best
 met mij hier in de Far West,
 voor de rest is het okee,
 yeah-yeah.

CJ + Koor van Wijven en Desperado's

Al onze toekomstdromen,
 ze zijn nu verleden,
 de slag is verloren,
 gestreden.
 Wie had ooit kunnen denken
 dat men ons zou vergeten,
 wij werden onbekenden,
 ongeweten.

Van Calamity Jane
 zijn er nog wat foto's.
 Van Wilde Bill Hickock
 hoor je nog wat echo's.
 Sitting Bull is een legende
 en wat met de Dalton Bende?

Koor van Wijven & Desperado's

Maar voor de rest is het te doen,
 met wat vrienden in de saloun,
 voor de rest is het okee,
 yeah-yeah.
 Voor de rest gaat alles goed,
 met wat whisky in 't bloed,
 gaat het weer zoals het moet,
 gaat alles goed...

Allen

Het verhaal van de Dodemanshand

WBH, CJ, Desperado 1 (Jack Mc Call) en Desperado 2 (voorbijganger) beelden uit.

BARMAN: Op een avond, in de Far West, zo rond 20 uur 30, spitsuur, keerde Wilde Bill Hickock terug van zijn werk - het pokerspel -, toen daar opeens, uit het struikgewas langs de kant van de weg, een collega verscheen - ook een valsspeler. De man heette Jack McCall, en zijn koppel Colt- revolvers, die zaten nogal los in zijn holsters.

DESPERADO 3: Op een keer, zo ging het verhaal, was Jack McCall aan het poken, toen daar een onschuldige euh... voorbijganger euh voorbij ging...

Wijven lachen.

DESPERADO 3: - want dat doen onschuldige voorbijgangers namelijk: die gaan ergens voorbij... En Jack McCall die wilde net een kaart uit zijn hoge hoed te voorschijn toveren - onder het motto: niks in de mouwen, alles uit de hoge hoed - toen hij daar die schaduw van die voorbijganger zag... euh voorbij gaan...

De Wijven lachen. Desperado 3 krijgt het op zijn zenuwen en speelt het voor:

DESPERADO 3: ... en in een reflex schoten zijn handen naar zijn revolvers, in plaats van naar zijn hoge hoed, en die voorbijganger...

De Wijven lachen. Desperado 3 mikt met zijn revolver op hen en zij zwijgen abrupt.

DESPERADO 3: ... die is daarna nooit meer ergens voorbij gegaan. Die was het hoekje om, definitief.

WIJF 7: Hallellujah & Amen!

DOODGRAVER: En zand erover.

BARMAN: En die Jack McCall nu, die daar plotseling uit het struikgewas langs de kant van de weg is opgedoken, die richt zich tot Wilde Bill Hickock en die sist hem toe:

DESPERADO 1: 'Fok hé! Als ge nog één keer die fokkende truuk durft uit te halen met die twee opgefokte azen en die twee opgefokte achten, dan leg ik u fokkend neer! Zowaar als ze mij Jack McCall noemen, ik zorg ervoor dat gij het fokkende loodje zult leggen! Hebt ge dat goed verstaan, fok?'

WBH: 'Loopt fokken, gij!'

DESPERADO 3: ... antwoordde Wilde Bill Hickock, die nooit om een gepast antwoord verlegen zat, en hij reed door naar de blokhut in Yellowstone Valley waar hij op dat moment woonde met Calamity Jane, die al een tijdje zat te wachten met het avondeten.

CALAMITY: Ik werd zo stilaan een beetje ongeduldig - de bizon-steak met jagersaus hing al koud te worden boven het kampvuur - en ik was ook een beetje bang dat mijn Wilde Bill

misschien blijven hangen was. Niet in een saloon deze keer, maar aan de punt van een pijl bijvoorbeeld, want de Indianen waren weer op oorlogspad, in die dagen.

BARMAN: En ge weet allemaal hoe dat gaat, als ge thuiskomt van uw werk of van school of zo, en ge hebt het weer een beetje laat gemaakt omdat ge weer blijven hangen zijt... niet aan de punt van een pijl dan, maar in een saloon zoals deze hier... eerst begint dat met een vriendelijk vraagje, bijvoorbeeld:

CALAMITY: ‘Fok hé! Waaraan zijt ge nu weer blijven hangen, Modderfokker? En kom weer niet af met dat smoesje dat uw scalp is blijven plakken aan de strijdbijl van die fokkende Shitting Bull hé fok! Want daar trap ik niet meer in!’

DESPERADO 3: Wel, in de Far West gaat dat net zo.

WBH: ‘Jamaar fok wacht hé zeg!’

BARMAN: ... roept Wilde Bill uit.

WBH: ‘Ik kan ‘t expliceren!’

BARMAN: En hij expliceerde het.

CALAMITY: ‘Kak hé zeg.’

BARMAN: ... wedervoer Jane rustig.

JOURNALIST (*tot Janey*): Ze wil zeggen: shit... Verschoning, hoor, maar zo gaat dat nu eenmaal in de Far West.

CALAMITY: ‘Dat is nu eens een driedubbele hoop stierestront, zie...’

JOURNALIST: Bullshit, hé.

CALAMITY: ‘En ge moet niet denken dat me mij daarbij kunt opfokken, hé Wilde Bill, want in die stierestront van u, daar trap ik niet meer in!’

BARMAN: En toch had Wilde Bill haar de waarheid en niets anders dan de waarheid verteld, dames en heren. Want korte tijd later legde hij inderdaad het loodje bij zijn favoriete bezigheid, het pokerspelspel, en dat gebeurde inderdaad door toedoen van Jack McCall...

DESPERADO 1: Hallelujah en amen!

DOODGRAVER: En zand erover!

BARMAN: En Bill had nog wel net zo’n goeie kaarten! ‘De Dodemanshand...’

Onder het volgende lied beelden WBH en de desperado’s uit (de koorwrijven kijken toe):

Dodemanshand

Wilde Bill speelde poker CJ
 met leven en dood,
 Wilde Bill was een joker,
 maar geen idioot.
 Wilde Bill had een truuk,
 die maakte hem rijk.
 Wilde Bill had geluk,
 en toen was hij 'n lijk.

'Het zal u wel verbazen, WBH
 maar ik kreeg ze steeds weer:
 twee achten, twee azen -
 wat wil een mens nog meer?'

Bill had een gouden hand, CJ
 zo werd wel eens gezegd,
 toen werd hij nonchalant,
 heeft men hem neerlegd.

'Wilde Bill pleegt bedrog!' Wijf 1
 riep plots iemand uit. CJ
 En toen klonk een schot *Desperado 1 schiet; WBH valt.*
 en ging hij onderuit.
 Hij paste niet meer op
 bij het poker spelen,
 kreeg 'n blauwe boon in z'n kop
 bij het kaarten delen.

Het zal u wel verbazen,
 maar hij had ze alweer:
 twee achten, twee azen,
 hij kreeg ze keer op keer.

'De Dodemanshand!' CJ + Koor van Wijven en Desperado's
 worden ze nu genoemd.
 'De Dodemanshand!'
 De kaarten zijn verdoemd!
 'De Dodemanshand!'
 Twee achten, twee azen.
 De Dodemanshand
 heeft zijn kaars uitgeblazen!

JOURNALIST: Calamity Jane was er de kop van in, dat kunt u zich wel voorstellen, dames en heren... Ze kwam de dood van Wilde Bill Hickock maar niet te boven...

CALAMITY: ‘Wat een gekke naam!’ zei Janey toen ik mijn dochter voor het eerst over haar échte vader vertelde. En toen ik haar een foto liet zien van Wilde Bill...

JANEY: Hij is lang niet zo knap als mijn papa! Lang niet zo knap als Kapitein Jim!

CALAMITY: Later zou ik haar het volgende schrijven: ‘Nee Janey, ik was niet jaloers omdat je vond dat je echte vader minder knap was dan je stiefvader. Ik wist best dat niks op de wereld zo mooi is als het blinde vertrouwen van een kind in iemand van wie het houdt. Maar toen je je gebedje voor me opzei, voegde je er uit eigen beweging aan toe...’

JANEY: “God zegene Jane Hickock en de man die in de rug geschoten werd, waar hij ook mag zijn. Zegen hem omdat Jane van hem hield...”

Alle anderen vormen verstild tableau vivant.

Greensleeves Intermezzo

Janey:

"Oh Jane Oh Jane Calamity Jane,
 geen vrouw was meer alleen
 dan Calamity Jane,
 Oh Jane Oh Jane Calamity Jane,
 droef als een molensteen,
 ruwe edelsteen,
 Oh Jane Oh Jane Calamity Jane,
 geen vrouw was meer alleen
 dan Calamity Jane..."

JANEY: Het is niet mogelijk, dacht ik eerst. Ze mogen me dan hun ogen en hun voorhoofd en hun mond gegeven hebben, maar ik lieg niet, ik drink niet, ik gok niet, ik stuur geen Indianen met een schietgebedje naar Onze Hemelse Vader, hallelujah en zand erover! Ik ben een keurige jongedame en zij kunnen onmogelijk mijn ouders zijn. Later probeerde ik mij voor te stellen hoe mijn leven geweest zou zijn als mijn echte mama mij bij zich gehouden had. Zou ik dan ook, net zoals Rampen Jane, een rolletje gekregen hebben in de Wild West Show van Buffalo Bill, waarmee mijn moeder nu door heel Europa reisde?

CALAMITY: Ik deed daarbij ook Engeland aan, en zag Janey weer. Op die manier slaagde ik erin mijn verdriet om de dood van Wilde Bill van mij af te zetten, en verzoende Janey zich met mij, met haar moeder...

Duet van Moeder & Dochter (P. Bernauw / F. Bernauw)

CJ + Janey:

Ik vraag me af: kreeg je het koud, mama,
toen je bij me weerkwam.

Ik vroeg me af: zat dit niet fout, Janey?

Je wist niet wat j'overkwam.

De dure dames met al hun praatjes,
voor hen was ik 't bangst van al,
mama.

Ik was een meisje van de stad, mama,
ik begreep het niet echt.

Ik kreeg nu plots twee mama's, mama,
één die borduurt, één die vecht.

De dure dames met al hun praatjes,
voor hen was ik een niemendal,
Janey.

Is het dan beter dat ik ga, Janey?

Ik leg je niets in de weg.

Ik wil met jou naar Amerika, mama,
jij bent geen sta in de weg!

De dure dames met al hun praatjes,
voor hen was ik 't bangst van al,
mama.

JOURNALIST: ‘Als je ooit naar hier zou komen, Janey, zorg er dan voor dat die kakmadammen nooit meer minachtend praten over je echte vader en je echte moeder,’ schreef Calamity Jane aan haar dochter. ‘En zorg er ook voor dat ik tussen jou en Wilde Bill begraven word. Laat desnoods onze lichamen overbrengen naar Abilene in Kansas of waarheen je maar wilt, als ik maar altijd bij jou en Bill kan zijn...’

CALAMITY: ‘Want ik zal niet erg oud worden, Janey... Ik kan dit afschuwelijke leven niet lang meer verdragen... Ik wou dat het anders was en ik zou nog jaren door kunnen leven als ik wist dat ik jou nog eens bij me zou hebben. Maar ik ben ondertussen een oude vrouw geworden en ik moet dringend al de brieven opsturen die ik je ooit heb geschreven... Als ik nog langer wacht, dan wordt dat helemaal onmogelijk, want het is of elke dag het licht een beetje meer uitgaat voor me...’

WIJF 8: In een schriftje schreef Calamity Jane enkele van haar befaamde recepten op voor haar dochter.

WIJF 9: Ja... een moeder moest die aan haar dochter nalaten, vond ze.

CALAMITY: Dat was niet minder dan mijn heilige plicht, fok!...

DOODGRAVER (*geschokt*): Hallellujah & Amen!

CALAMITY: Oh eh... verschoning, Hemelse Vader. En zand erover. Het was niet als een vloek bedoeld. En ik moet ook nog leren op mijn taal te letten, als ik als een goeie moeder wil omgaan met mijn dochter, ik weet het... Ik mag niet te dikwijls woorden als “shit” en “fuck” in de mond nemen en dubbele verschoning daarvoor, Hemelse Vader, maar ‘t is ook maar als illustratie bedoeld.

WIJF 8: Maar de recepten van Calamiteiten Jane dus...

WIJF 9: Ze verkocht die aan vijftig cent en de blauwe bonen kreeg je d’r gratis bij...

WIJF 5: Haar Zeven Jaren Cake...

WIJF 6: ... dat was er één die zeven jaar goed bleef...

WIJF 7: ... die was beroemd in het hele Wilde Westen!

CALAMITY: En stel dat ge nu slecht kunt kakken... Ja verschoning, hé wijven, maar ‘t is toch waar hé? En hoe zegt ge dat nu proper?

Wijf 7 beeldt uit: grote/zware boodschappen doen.

CALAMITY: Stel dus dat uw euh... grote boodschap niet goed wil doorkomen, dan hebt ge daar mijn mierikswortelmilkshake... Doe er een flinke schijt oleufolie euh... scheut olijfolie bij... en dan euh...boodschapt ge weer naar believen!’

Kooklessen

CJ + Koor van Wijven en Desperado's

Vijftig cent per vleespastei en twintig voor een brood,
vijf cent voor een scharrelei en voor een varkenspoot!
Zestig cent voor mijn vermaarde Zevenjarencake
en er bovenop... een glas Mierikswortelmilkshake!

De Zevenjarencake!

Neem het voetbadje van oma,
da's het best voor het aroma,
en schept het tot de helft vol
deeg gemengd met mottenbol,
da's het best om te bewaren,
zo bewaart mijn cake wel zeven jaren!
Je voegt vervolgens whisky bij,
wat levertraan, wat rijstebrij,
wat pattatti, wat pattatta,
wat selderie, een paprika.
Meng met een beetje snelciment
en zet nadien... een lavement!

*Op aanwijzingen van CJ bereiden Wif 5, 6, 7, 8
en 9 samen met Desperado 1, 2 & 3 + de Barman
in een grote kom de cake: ze trekken eerst hun
schoenen en kousen uit, en stampen dan met
hun blote voeten in de ingrediënten; daarna
gaan ze stukjes cake aan het publiek geven
(uit een andere kom natuurlijk).*

De Mierikswortelmilkshake!

In een kom geschikt voor mortel
plaatse men één mierikswortel,
men raspe met gezwinde hand
de wortel tot zijn onderkant.
Men plaatst vervolgens in de kom
een koe, maar zet ze andersom...
Met in je linkerhand een lepel
en je rechter bij de tepel
spuit je nu een melkstraal
in de kom, da's toch genial,
en als je dan dat zootje mixt
heb je de mierikswortelmilkshake...
gefikst!

De cake en de shake, mmm take it and shake it...

*Uiteindelijk blijven alleen de muzikanten, de barman, de journalist, de doodgraver, Calamity
en Janey op het podium achter.*

CALAMITY: Het is laat geworden, Janey. Weet je dat ik zelfs niet meer kan zien wie hier allemaal in de buurt rondsluipt...?

Hoe dit afloopt...!?